

Kto verí - v konečnom vŕazstvo ľajsky

Friday, 05 August 2011

Pred 65. rokmi, 23. júna 1946 sluha Boha, otec biskup Buzalka, vysvätil kázov v Dome svätého Martina v Bratislave. Medzi nimi bol aj Ľszl Buriň, senecký novokáz, ktorý z milosti Boha 26. júna 2011 oslavil v našom kostole svoje 40. kázské jubileum.

V kostole naplnenou do posledného miesta sa zišli pritomní, aby ho pozdravili s úctou a primnou ľajskou. Svojich veriacich stále priváta s ľajskou, ku každému má milé slová. Keď sa ho opýtame na predchádzajúce roky, desaťročia, vŕazskú zdanú ich kráju, milosrdiu, ktorú ho pozvala na povolanie káza a 65 rokov ho v tom udržala. Byť ľovekom Boha nikdy nebolo ľahké, ani teraz nie je, ale vieme, že napriek mnohým utrpeniam mal ľastný kázivot, azda preto, lebo veril a verí - v konečnom vŕazstvo ľajsky. A čo bola tá dujevňá sila, ktorú ho v každej situácii podporila, posilnila? Na to raz takto odpovedal: "Je to jednoduché. Ja mám rád údu - podľa božieho pokynu. V duim odpustil, hoci čo so mnou spravili. A Boh bol stále so mnou. Keď bolo treba ma pozdvihnúť, inokedy povzbudzoval. A znova a znova som sa presvedčil o tom, že ľajská zväz - nad všetkým zlom. To dokazuje aj môj život. Na to krájsnom jubileu preňho nebola oslava najpodstatnejšia, ale to, že mohol dať vŕaku Bohu za to, že sľub v bratislavskom Dome mohol dodržať a v duchu toho mohol sľúžiť na sľavu Boha, v prospech jeho cirkvi a veriacich. Opýtala som sa ho, ako preňval 65 rokov kázstva, na čo so svojou skromnosťou odpovedal takto: "Ž... moja mama mi hovorila, nech stanem kázom iba vtedy, keď budem ľastným kázom. A ja som ľastným kázom."

(Glázzer)